

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Turcsány József ügyvéd által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe) I. r. és II.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe) II. r. felpereseknek a dr. Novoth Zoltán jogtanácsos által képviselt Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatal Közép-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Pest Megyei Bíróság 2006. november 24-én kelt 6.K.26.099/2006/13. sorszámú jogerős ítélete ellen a felperesek részéről 14. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Pest Megyei Bíróság 6.K.26.099/2006/13. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 nap alatt egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 25.000 (huszonötezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az államnak - külön felhívásra - 120.500 (egyszázhúszezezer-öttszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az adóhatóság az I. r. felperes adózónál 1998. október-december hónapokra és 1999-2003 évekre vonatkozóan általános forgalmi adó, továbbá 1999-2003 évekre vonatkozóan egészségbiztosítási és nyugdíjbiztosítási alapot megillető járulék, tételes egészségügyi hozzájárulás adónemekben bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést végzett. Az ellenőrzés eredményeként adókülönbözetet, adóhiányt, adóbírságot és késedelmi pótlékot állapított meg. Az alperes 8429144336 számú határozatával az első fokú határozatot megváltoztatta, és az I. r. felperes adózó terhére az adókülönbözetet 2.008.000 Ft-ban, az adóhiányt 1.939.000 Ft-ban, az adóbírságot 969.000 Ft-ban, a késedelmi pótlékot 1.516.000 Ft-ban határozta meg. Megállapította, hogy az I. r. felperes volt ügyvezetője, a II. r. felperes, mint beltág vonatkozásában a biztosítási jogviszonya 2001. január 1-jétől 2003. december 31-éig fennállt, így az I. r. felperes nem tett eleget járulék-bevallási

és befizetési kötelezettségének. Az általános forgalmi adók visszaigénylése körében az alperes megállapította, hogy bizonylatok hiányában az adólevonás nem gyakorolható.

A felperesek keresetükben az alperesi határozat hatályon kívül helyezését kérték azzal, hogy a bt. 2000 év nyarán tevékenységét megszüntette, a II. r. felperes megbízása 2000. november 17-én megszűnt. A II. r. felperes biztosítási jogviszonya nem állt fenn, így bevallási kötelezettség sem terhelte az I. r. felperest.

Az első fokú bíróság jogerős ítéletével a felperesek keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a perbeli ügynek nem tárgya a felperesi társaság ügyvezető képviseleti minősítésének eldöntése. Megállapította, hogy a II. r. felperes nem rendelik perbeli legitimációval, valamint a meghatalmazott könyvelőt sem kellett a beavatkozás lehetőségéről tájékoztatni.

A gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXIV. törvény (továbbiakban Gt.) 24. § (1) bekezdése és 30. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel a II. r. felperes beltagot biztosítotttnak kell tekinteni függetlenül attól, hogy az I. r. felperes tényleges gazdasági tevékenységet folytatott-e vagy sem.

A társadalombiztosítás ellátásairól és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint a szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (továbbiakban Tbj.) 27. § (1) és (2) bekezdése alapján az I. r. felperest bevallási és befizetési kötelezettség terhelte, melynek nem tett eleget.

Az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (továbbiakban Áfa tv.) 31. § (1) bekezdése alapján az adólevonási jog kizárólag az előzetes felszámított adó összegét hitelesen igazoló dokumentum birtokában lehetséges. Az I. r. felperesnek ezek a számlák nem álltak rendelkezésére, a számlák pótlására sem tanúvallomások, nyilatkozatok, sem egyéb bizonyítási eszközök nem alkalmasak. Az adóhatóság a levonható adót becsléssel - az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 108. §-ára figyelemmel - csak abban az esetben állapíthatja meg, ha a bizonylatok hiányát természeti, illetőleg az adózó érdekkörén kívülálló okból bekövetkező katasztrófa okozta. Ez azonban a jelen perben nem állapítható meg. Az adóhatóság határozata a kivételes méltányosság alkalmazásának vizsgálatánál is helytálló volt.

A jogerős ítélet ellen a felperesek nyújtottak be felülvizsgálati kérelmet kérve annak, valamint a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezését. A II. r. felperes perbeli legitimációját az esetlegesen beálló mögöttes felelősségre alapították. Az első fokú bíróság a tényállást nem tisztázta, a szükséges bizonyítási

eljárást nem folytatta le. Az I. r. felperes nem működött, a II. r. felperes, mint beltag nem volt biztosított, így a járulék-bevallási kötelezettség sem állt fenn. Az alperes a tényállást nem tisztázta teljes körűen az általános forgalmi adó levonhatósága körében.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Miután az első fokú bíróság jogerős ítéletében a II. r. felperes perbeli legitimációját elutasította, a Legfelsőbb Bíróság elsődlegesen ezzel a jogkérdéssel foglalkozott. E körben megállapítja, hogy a Gt. 2. § (3) bekezdése alapján a gazdasági társaság saját cég neve alatt jogképes, jogokat szerezhet, és kötelezettségeket vállalhat, így különösen tulajdont szerezhet, szerződést köthet, pert indíthat és perelhető. A bt., mint jogi személyiség nélküli gazdasági társaság a Gt. 53. §-ára figyelemmel a cégbíróságnak a törlést elrendelő jogerős végzésével, a cégjegyzékből való végleges törlésével szűnik meg, ekkor veszti el önálló jogalanyiságát. Mivel az I. r. felperes törlésére nem került sor, a perben vizsgált adóidőszakban önálló jogalanyisége, így adózói minősége is fennállt.

Az Art. 6. § (1) bekezdése alapján adózó az a személy, akinek adókötelezettségét, adófizetési kötelezettségét, költségvetési támogatást megállapító törvény vagy e törvény írja elő. Nem minősül adózónak kizárólag az adó megfizetésére kötelezett személy (35. § (2) bekezdése). A kizárólag az adó megfizetésére kötelezett személy is gyakorolhatja e törvény szerint az adózót megillető jogokat.

Az Art. 35. § (2) bekezdés f) pontjára figyelemmel, ha az adózó az esedékes adót nem fizette meg és azt tőle nem lehet behajtani, az adó megfizetésére határozattal kötelezhető: a gazdasági társaság, közös név alatt működő polgári jogi társaság adótartozásáért a rájuk vonatkozó szabályok szerint a helytállni köteles tag, vezető tisztségviselő, illetve szervezet, a jogi személy felelősségvállalásával működő vállalkozó esetében a felelősségvállaló, továbbá az a személy, amely (aki) a vállalkozás kötelezettségeiért törvény alapján felel. A gazdasági társaság tagja a Gt. 55. § (2) és az 56. § (1) bekezdése értelmében a gazdasági társaságot terhelő kötelezettségekért felelősséggel tartozik. Ezen alapul a II. r. felperes esetlegesen később beálló mögöttes felelőssége is.

A fenti jogszabályok alapján a Legfelsőbb Bíróság megállapítja, hogy az adózó nem azonos az adó megfizetésére kötelezhető személlyel. Az adóhatóság az adó-megfizetésre kötelező határozatát

az I. r. felperessel, mint adózóval szemben hozta meg. Az adójogviszonyokban az Art. speciális szabály, megelőzi az Áe. rendelkezéseit. Az Art. 143. § (1) bekezdésére figyelemmel az adózó jogosult az adóhatóság határozatának felülvizsgálatát kérni. Függetlenül tehát attól, hogy a II. r. felperesnek a Gt. szerinti mögöttes felelőssége az I. r. felperes kötelezettségeire fennáll-e, a perben vitatott adókötelezettség az I. r. felperes gazdasági tevékenysége folytán keletkezett, így annak felülvizsgálatát csak az I. r. felperesi jogalany jogosult kérni a bíróságtól.

A II. r. felperesnek az Art. 35. § (1) bekezdés f) pontjára figyelemmel esetlegesen később meghozott adó-megfizetésre kötelező határozattal szemben nyílik meg és gyakorolhatja az Art. 6. § (2) bekezdése alapján az adózót megillető jogokat, ennek alapján lesz jogosult bírósághoz fordulni. A jelen perben azonban nem, így az első fokú bíróság helytállóan állapította meg a II. r. felperes perbeli legitimációjának hiányát.

Az első fokú bíróság helytállóan fejtette ki, hogy az I. r. felperes tényleges működésének hiányában is fennáll a beltág tekintetében a járulék-bevallási és befizetési kötelezettség. A pernek nem volt tárgya annak eldöntése, hogy a II. r. felperes a vitatott időszakban ügyvezető volt-e vagy sem, azt azonban a felperesek sem vitatták, hogy az II. r. felperes beltág volt.

Az általános forgalmi adó levonhatósága körében is helytállóan fejtette ki az első fokú bíróság, hogy az csak hiteles dokumentum birtokában gyakorolható. A Legfelsőbb Bíróság már korábbi gyakorlatában is elvi élel fejtette ki, hogy az általános forgalmi adó levonását igazoló dokumentumoknak nemcsak a bevallás benyújtásakor kell rendelkezésre állni, hanem - az elévülési időt is figyelembe véve - a vizsgálat lefolytatásakor is. Az adóhatóság csak ebben az esetben lesz abban a helyzetben, hogy jogszerűen elbírálja, a rendelkezésre álló dokumentumok hitelesek-e vagy sem, az arra alapított adólevonási jog jogszerű volt-e vagy sem. A hiteles bizonylatokat nem lehet tanúbizonyítással pótolni.

Az Art. 110. § b) pontja alapján a levonható adót az adóhatóság becsléssel abban az esetben állapíthatja meg, ha a bizonylatok hiányát természeti, illetőleg az adózó érdekkörén kívülálló okból bekövetkező katasztrófa okozta. Ez azonban a perbeli esetben nem állt fenn, így a becslési eljárás alkalmazásának feltételei az I. r. felperes esetében nem álltak fenn.

A Legfelsőbb Bíróság megítélése szerint mind az első fokú bíróság, mind az alperes a tényállást teljes körűen feltárta, a bírósági eljárásban további bizonyítási eljárásra nem volt szükség.

Mindezekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság az első fokú bíróság jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pernyertes alperes felülvizsgálati perköltségének megfizetésére a felpereseket egyetemlegesen kötelezte a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 82. § (1) bekezdése alapján.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes felperesek a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján egyetemlegesen kötelesek az államnak megfizetni.

Budapest, 2008. április 17.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Hajnal Péter sk. előadó bíró, Dr. Danziger Éva sk. bíró